

VI.

ИЗКУСТВЕНИ ПЕЩЕРИ И ВДЛЪБНАТИНИ ВЪ СКАЛНИ СТЪНИ.

Изкуственитѣ вдлѣбнатини сж особено характерни за Ломско. Геологическиятъ съставъ на Ломско е билъ много благоприятенъ за подобни паметници. Срѣщаме ги (съ малки изключения) само въ скалиститѣ тѣснини. Къмъ най-старитѣ принадлежатъ естественитѣ пещери съ изкуствена обработка, които сж добили най-голѣмо разпространение въ християнско врѣме, когато цѣли мѣнастирски колонии сж се развили въ тѣзи страни.

А. Порѣчието на Шипа Ломъ.

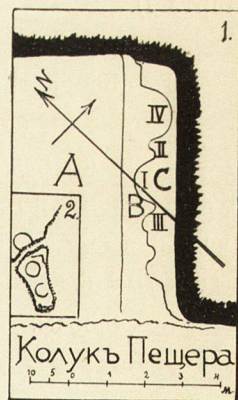
1.

Колукъ-Канара

На Топли Ломъ, на ЮИ. отъ с. Баниска (фиг. 79) — югоизточната частъ на пещерата. (Положение фиг. 2 и 3).

Южно отъ Хюджекѣйското възвишение, къмъ завоя, до стока на р. Коджа-гѣоль-дере (Халваджи-Ендже-кѣйска), се вдава единъ дълъгъ носъ съ развалини отъ калето Кайнарджа; източно отъ този носъ, по склона на сѣщото възвишение, въ жгѣла на рѣката и единъ долъ, по който се изкачва пѣтя за с. Хюдже-кѣй, има скала, нарѣчена Колукъ-канара, вече съ доста разрушени изкуствени пещери.

Източната отъ пещеритѣ, отворена къмъ долината на рѣката, е 20 кр. дълга и 12 кр. дълбока и само около 1·7 м. висока съ подлѣжна ось къмъ ЮИ. Подътъ ѝ край ю.-източната стѣна (В) образува стѣпало, високо 0,62 м.; въ тази по-висока (около 1 м. широка) частъ се виждатъ изкуствени вдлѣбнатини по задната стѣна — 0,28 м. високи; почти въ срѣдата има полукрѣгла маса (I) съ диам. 1,05 м. и отъ двѣтъ ѝ страни по една полукрѣгла вдлѣбнатина (II, III) съ диам. 0,35 м.; до сѣверната

Фиг. 79.